

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc đoạn trích:

(*Khi chúng ta đang ở trong tâm trạng tốt hoặc phấn chấn, ta thấy mọi người ai cũng dễ thương và thân thiện với nhau*) Chúng ta dễ dàng tôn trọng và thấu hiểu quan điểm của người khác trong trạng thái vui vẻ, hòa hợp. Chúng ta có những lí lẽ, kinh nghiệm và biết rõ cần phải làm gì khi có xung đột xảy ra.

Khi tâm trạng không tốt, chúng ta đánh mất sự thoải mái và khả năng chịu đựng, cuộc sống đối với chúng ta dường như trở nên khó khăn, căng thẳng. Các mối quan hệ cũng nhuốm vẻ nặng nề và chúng ta nhìn đâu cũng chỉ thấy sự phiền toái, đổ kỵ, thất vọng,...

Hiểu được tâm trạng của chính mình và của người khác chính là mấu chốt để duy trì mối quan hệ hòa hợp và vui vẻ. Nếu chúng ta đang trong tâm trạng không ổn định, hãy cẩn thận! Chúng ta có xu hướng tự chuốc lấy những rắc rối mà không hề biết, vì cuộc sống lúc nào cũng hối hả, và nó sẽ cuốn phăng đi tất cả mọi thứ khi ta không đủ sáng suốt để điều khiển chính mình.

Bạn không thể tránh khỏi có những lúc rơi vào tâm trạng xấu, nhưng nếu bạn ý thức được khi nào mình đang ở trong tình trạng đó và hiểu được vấn đề đang xảy ra, hãy ngồi lại và chờ cho tới khi cảm thấy khá hơn trước khi giải quyết những vấn đề quan trọng.

(Trích *Hạt giống hạnh phúc*, Richard Carlson, NXB Tổng hợp Thành phố Hồ Chí Minh, 2011, tr. 89-90)

Thực hiện các yêu cầu sau:

- Câu 1. Xác định phương thức biểu đạt chính trong đoạn trích.
- Câu 2. Theo đoạn trích, khi chúng ta mang tâm trạng tốt sẽ đem lại thuận lợi gì khi có xung đột xảy ra?
- Câu 3. Dựa vào đoạn trích, anh/chị hãy cho biết những tác hại khi chúng ta mang tâm trạng không tốt.
- Câu 4. Anh/Chị có cho rằng khi rơi vào tâm trạng xấu lúc đó chúng ta không nên giải quyết những vấn đề quan trọng không? Vì sao?

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của bản thân về sự cần thiết phải hiểu được tâm trạng của chính mình.

Câu 2 (5,0 điểm)

Phân tích sự cảm nhận và lí giải về đất nước được nhà thơ Nguyễn Khoa Điềm thể hiện trong đoạn trích sau:

*Khi ta lớn lên Đất Nước đã có rồi
Đất Nước có trong những cái "ngày xửa ngày xưa..."
mẹ thường hay kể.*

*Đất Nước bắt đầu với miếng trầu bây giờ bà ăn
Đất Nước lớn lên khi dân mình biết trồng tre mà đánh giặc
Tóc mẹ thì bới sau đầu
Cha mẹ thương nhau bằng gừng cay muối mặn
Cái kèo, cái cột thành tên
Hạt gạo phải một nắng hai sương xay, giã, giần, sàng
Đất Nước có từ ngày đó...*

(Trích *Đất Nước* - trường ca *Mặt đường khát vọng*, Nguyễn Khoa Điềm, *Ngữ văn 12*, Tập một, NXB Giáo dục Việt Nam, 2020, tr. 118)

-----HẾT-----

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Giám thị không giải thích gì thêm.

Họ, tên thí sinh:.....; Số báo danh:.....
Chữ ký của giám thị 1:.....; Chữ ký của giám thị 2:.....